

Проблем Срба није у Хејгу или Вестервелеу. Проблем је у режиму који постаје спреман да се до краја потчини Западу и у име Срба одрекне Косова и Метохије и Републике Српске

Већ десет година прозападне странке владају Србијом. [1] Њихови лидери су себе представљали као демократе који су пријатељи Запада и као људе који имају решење за највеће проблеме у Србији. Међутим, пракса је потврдила да САД и ЕУ њих не третирају као пријатеље. Уместо да Вашингтон и Брисел престану са уценама по доласку ДОС-а на власт, они су наставили да прете Београду и да га понижавају.

То се наравно дешава и данас по питању предлога резолуције о саветодавном мишљењу Међународног суда правде о Косову и Метохији, који је поднела републичка влада Генералној скупштини УН. Иако је предлог Београда написан да би се задовољила англоамеричка осовина, иако се у тексту документа изричито не помиње суверенитет Србије над Косовом и Метохијом (у преамбули се осуђује сецесија као недозвољена у међународном праву), он је дочекан на „нож“ од стране САД и ЕУ. Србија по Вашингтону и Лондону нема права да говори о Косову и Метохији које они третирају као независну територију на којој имају војне базе.

Да се подсетимо. Помпезно најављена 26. јула 2010. године усвојена је у Народној скупштини „Одлука о наставку активности Републике Србије у одбрани суверенитета и територијалног интегритета Републике Србије“, а поводом саветодавног мишљења Међународног суда правде. [2] Међународни суд правде је претходно дао своје мишљење тако што је преформулисао питање упућено из Београда чиме је расправу свео на формални аспект. [3] Представници републичке владе су брже боље поднели предлог резолуције Генералној скупштини како би српска резолуција била прва на дневном реду. У тексту овог предлога не помиње се Резолуција Савета безбедности 1244, нити се инсистира на суверенитету и територијалном интегритету Србије. Подсетимо се да је такозвани амбасадор САД на „Косову“ Кристофер Дел још у априлу поручио Београду да заборави на Резолуцију 1244. [4]

На основу изјава представника Демократске странке могло се закључити да је циљ предлога резолуције да доведе до преговора између Срба и Шиптара о свему. Овакав став је јасно отворио Тадићеве карте јер је био сигнал Београда да може да се разговара и о подели Косова и Метохије. Тактика Демократске странке је била срамотна, провидна и понижавајућа за Србију. У Народној скупштини они су се наводно борили за „одбрану суверенитета и територијалног интегритета“, док су у Њујорку предлогом резолуције на ту ставку готово у потпуности заборавили. У исто време Вашингтону и Лондону Тадић је слао сигнале да је спреман да преговара о свему па и о подели јужне српске покрајине. Тадић је показао спремност и да измени предлог резолуције. По Борису Тадићу „питање Косова не може да се реши само са Кином, Русијом, Бразилом и Индијом.“ [5] И док би се мудар дичио списком оваквих пријатеља председник Републике је између редова поручио да без САД и ЕУ не сме ништа да уради. Са своје стране указујући на могуће пукотине у Демократској странци министар Вук Јеремић је поручио да не сме бити повлачења српског предлога резолуције у УН [1]

Претње са Запада су ишле уобичајеним редом. Прво је из Амбасаде САД изашло саопштење којом се критикује подношење предлога резолуције без консултација са Вашингтоном, [7] да би затим британски амбасадор Стивен Вордсворт изразио „личну увређеност“ јер није консултован. [8] Затим је у Београд допутовао министар спољних послова Немачке Гвидо Вестервеле који је јасно поручио Тадићу да мора да се одрекне Косова и Метохије уколико жели у ЕУ. [9]

Након тога пут Србије је кренуо и британски министар спољних послова Вилијам Хејг. Хејгов задатак је био да појача уцене Вестервелеа, пре свега покретањем питања Републике Српске.

Хејг је кренуо са јасним претњама према којима Србија има „обавезу“ не само да се одрекне јужне покрајине већ и да омогући утапање Републике Српке у БиХ уколико жели у Европску унију. Иронично Борису Тадићу је поручено да треба да буде одважан као и Слободан Милошевић, да наметне став „локалним Србима“ и принуди их да пристану на све. Наравно са том разликом што се Милошевић Дејтоном изборио колико-толико за већи део Републике Српске, док се од Тадића тражи да се одрекне у име Србије целог КиМ и да уништи Републику Српску. Хејг је затражио од Београда да као „најбољи компромис“ повуче свој предлог резолуције упућен УН-у! [10] На крају је британски амбасадор Вордсворт изјавио да српски предлог резолуције треба повући и да Шпанија ради са Србијом на новом нацрту резолуције.

[11]

У незваничним изјавама представника Демократске странке у српском парламенту могло се чути да су им представници САД и Британије отворено претили употребом силе и изазивањем насиља. Али шта су друго могли да очекују од Вашингтона и Лондона? Њихови званичници се још увек хвале агресијом на СРЈ.

Да ли је све ово за чуђење? Подсетимо се да британски министар спољних послова Вилијам Хејг као највећу опасност на Балкану види Србе и Русију. Овај политичар је на свом блогу у тексту „Морамо да реагујемо како би спречили да Босна постане пала држава“ написао још у новембру 2008. године следеће: „Вођство ентитета Република Српска наставља са инсистирањем на својој аутономији и позива на могућу сецесију од БиХ. У исто време Русија својим ресурсима помаже овим лидерима. Русија је у Републику Српску довела три своје нафтне компаније и такође изнела предлог да туда прође део гасовода Јужни ток. На тај начин Москва подржава сецесионизам за који су многи у ЕУ мислили да је нестао...“ [12] Надахнути Хејг наставља даље упозоравајући да Срби и Руси заједно раде како би укинули Канцеларију високог представника у БиХ. Да се подсетимо то је управо канцеларија у којој је шефовао Педи Ешдаун бивши агент британске обавештајне службе и функционер кога је Џозеф Бодански оптужио да подржава тероризам и муслимански екстремизам у БиХ. Дакле Хејг би волео да види Републику Српску без нафте и гаса, без Руса и вероватно без Срба. Али он не стаје на том месту. У свом тексту Вилијам Хејг даље пише: „Уколико ЕУ прихвати сецесионизам у Босни то ће имати последице и на друге делове Балкана као што су Сањак, Војводина, Прешево у Јужној Србији, као и на Север Косова, да не помињемо Јужну Осетију и Абхазију.“ [13]

Прво што можемо да приметимо из ових речи садашњег министра спољних послова Британије је да он не зна како се зове Санђжак или Рашка област па је назива „Сањак“. Као друга ствар јасно се истиче претња Србији да њено инсистирање на Дејтонском положају Републике Српске може да изазове сепаратизам у Рашкој области, Војводини и Врањској котлини. Дакле Хејг овде износи идентичне ставове као немачки амбасадор Андреас Цобел својевремено. [14] Хејг прецизира свој став следећим речима: „ЕУ мора да појасни Београду да уколико Србија жели да буде кандидат за чланство у ЕУ, мора да се одрекне Босне...“ [15]

Међутим за Вилијама Хејга шиптарски сепаратизам на Косову и Метохији не може да доведе до сепаратизма на Балкану јер: „Косово је јединствени случај и није преседан, али је саветодавно мишљење Међународног суда правде о КиМ важна прекретница.“ [16]

На овом месту примећујемо јасну контрадикцију у ставовима министра спољних послова Британије јер уколико шиптарски сепаратизам у јужној српској покрајини није преседан како онда може да буде „важна прекретница“ јер се тај појам свакако односи на будуће случајеве.

Дакле Србија од Вашингтона и Лондона може да очекује само још уцена и претњи. Међутим проблем Срба није у Хејгу или Вестервелеу. Проблем је у режиму који постаје спреман да се до краја потчини Западу и у име Срба одрекне Косова и Метохије и Републике Српске. Таквим потезом власти у Београду би Србију претворили у квазидржаву. То би уједно био удар и на Русију која на међународној сцени доследно брани севернитет Србије. Пре свега то би био бесмислен и непромишљен потез јер данас Москва након успешно обављеног посла у Грузији и Украјини има много више времена за Балкан.

(Фонд стратешке културе)

[1] Čak je na čelo Agencije za borbu protiv korupcije postavljena Zorana Marković bivši službenik Ambasade SAD u Beogradu.

[2] Vidi: http://www.parlament.rs/content/cir/akta/akta_detalji.asp?Id=491&t=O

[3] Vidi: <http://rs.fondsk.ru/article.php?id=3167>

[4] <http://www.vesti-online.com/Vesti/Srbija/45746/SAD-Srbija-da-zaboravi-Rezoluciju-1244>

[5] <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/204690/Tadic-najavio-razgovore-u-Briselu-o-Rezoluciji-o-Kosovu>

[6] <http://www.vesti-online.com/Vesti/Srbija/78734/Nikada-necemo-priznati-Kosovo>

[7] Vidi: <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/200594/Pritisci-na-Beograd-da-povuce-rezoluciju>

[8] <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/205016/Tadic-i-Hejg-ispravljaju-nesporazum-Srbije-i-EU>

[9] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=08&dd=27&nav_id=454496

[10] <http://www.blic.rs/Vesti/Politika/205138/Hejg-Najlaksi-kompromis--da-Srbija-povuce-rezoluciju>

[11] <http://www.smedia.rs/vesti/detalji.php?id=42876>

[12] <http://conservativehome.blogs.com/platform/2008/11/william-hague-m.html>

[13] Isto.

[14] http://www.danas.rs/danasrs/dijalog/diplomatsko_talasanje.46.html?news_id=108038

[15] Isto.

[16] <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-10734249>